

- פניני משה -

הדלקת-נרות

י-ם-----6:49
ב"ב-----7:05

יציאת שבת

י-ם-----8:06
ב"ב-----8:08
ר"ת-----8:41

דברי תורה לפרשת אחרי מות-קדושים

אך "אחרי מות שני בני אהרן" איתא במדרש כיון ששמע איוב מיתת שני בני אהרן אמר "אף לזאת יחרד לבי" חז"ל אומרים שאיוב נדון ביסורים בגלל ששתק בעת שגזר פרעה להשליך את ילדי ישראל אל היאור, ולא מחה על כך, והנה על חטאתם של נדב ואביהוא אמרו חז"ל "היו משה ואהרן היו מהלכין בדרך ונדב ואביהוא מהלכין אחריהם וכל ישראל אחריהם אמר לו נדב לאביהוא אימתי ימותו שני זקנים הללו ואני ואתה ננהיג את הדור, אמר להם הקב"ה נראה מי קובר את מי" וקשה אם נדב אמר זאת אז למה איפוא נענש אביהוא? אלא אנו לומדים מזה שהשומע דבר רע ואינו מוחה אלא שותק הריהו ראוי לעונש, ובכן כיון ששמע איוב על דבר מיתת שני בני אהרן גם של אביהוא למד מזה שהעובר בשתיקה על דברים רעים נענש גם הוא מיד נחרד לבו. כי הבין שגם הוא צפוי לעונש על אשר שתק ולא מחה נגד גזירותיו של פרעה. {נחל קדומים}

ב} "ואל יבא בכל עת אל הקודש" אל יבא בכל עת עם הארבע מילים בגמטרי' בעצבות שבעצבות אי אפשר לבוא לקדושה
{אמרי חיים}

ג} "בזאת יבוא אהרן אל הקודש" "בזאת" גמטריא "גאות" בשביל צרכי קודש מותר להתגאות כמו שכתוב בדברי ימים "ויגבה לבו בדרכי ה'"
{אמרי חיים}

לפרשת קדושים

ד} "דבר אל כל עדת ואמרת קדושים תהיו" מבאר רש"י מלמד שנאמרה פרשה זאת בהקהל הקדושה שהתורה דורשת מן האדם מישראל אינה זו, שיהא מתרחק מן הבריות ומובדל מן העולם, אלא שיהא דוקא מעורב בין הבריות- "בהקהל" ויחד עם זה ינהל חיים של קדושה. ה"קדושים תהיו" צריך להיות ב"הקהל"
{חתם סופר}

ה} "לא תקלל חרש" חרש ר"ת חיים רעים שלך שאפי אם יש לך יום רע אסור לקלל
{הש"ן}

ו} "ואהבת לרעך כמוך א אני ה'", אם אחד אוהב את השני יכולים להגיע לאהבת השי"ת בגמטריא 13 פעמיים "אחד בגמטריא 26 כמניין שמו של הקב"ה וידוע שמי שהוא בעל גאוה לא יכול לקיים מצוות ואהבת לרעך כמוך כי הרי הוא לא שפל ואם נתבונן האותיות הסמוכות לרעך זה שפל האות ר' סמוך לאות ש' האות ע' סמוך לאות פ' והאות כ' סמוך לאות ל' לרמז שמי שנוהג במידת השפלות יכול לקיים מצות "ואהבת לרעך כמוך"
{אבי מורי שליט"א}

גוט שבת, שבת שלום

ידידכם משה יוסף שטרן